

Pudasjärvi

(2) bärring tillsnöras med band, som gå genom skinnöglor i vaggans kanter. I botten lägges björnmossa eller röd lenmossa, som ombytes då barnet upptages, eller och renhår. Vid vaggan är fästad en rem mellan begge ändarne, i hvilken rem, kastad öfver skuldrorna modren på vandringar, bär barnet, i denna upphänges det äfven inne i kåtan eller å en trädgren ute på marken, då vinden får vaggan dit. Jmf. G. v. Düben, Lappland och Lapparne, s. 202 - 3, der en sådan vaggan finnes afbildad, fig. 64. Färlings kat., No 2.

Sotkamo

3 Finskt armborst (varsijousi till skillnad från käsijousi) med gördel (ratasyö, pyörävyö). Armborstet består af jernbåge (selkä, kaari), skaft (varsi) och sträng (jänne). Det spändes sålunda att ena foten stackes i en vid ändan af skaftet starkt fästad jernbygel (jalkarauta) och strängen greps med ett hjulformigt instrument af jern, som var fästadt vid den breda gördeln af starkaste läder (ratasyö), och drogs upp i urgröpnigen af en trissa (rahka, nutiluu), som rullade omkring på en jernsten (helppinaula) och undertill stod i beröring med tryckpinnen (liipatin, karkutin). Det var således med ryggens eller rättare hela kroppens styrka som armborstet uppdrogs och äfven för den starkaste var det omöjligt att med blotta armstyrkan spänna det samma. Pilen lades i en grund skåra (juoni) med bakre ändan genom en motsvarande skåra (juoni) med bakre ändan genom en

Sotkamo

(3) motsvarande skåra å trissan stöde mot strängen och afsköts alltid fritt från armen, icke med bågakolfven stödd mot skuldran, emedan tillbakastudsningen var mycket stark. Pilen var likasom skjutredskapet af två slag vasana med en klump i ändan, för att ej skadade pelsbärandeadjuren skinn, för kaari eller käsijousi, och nuoli med en spets af hårdt trä, ben eller jern, för jousi eller varsijousi. Kogret var gjordt af nät, men hade botten af trä; det bars på ryggen och pilarar drogos derur öfver axeln. Skytten åtföljdes af en gosse (nuolennoutaja, popassa), som äterbar pilarne: "Ei auta ampuminen, kun ei ole nuolennoutajata." Jmf. A. Ahlqvist, De vestfinska språkens kulturord, s. 212 - 3. och E. Lönnrot, Mehiläinen 1840, s. 51 - 2. Armborstet är föräradt af landshöfdingen Stiernschantz i Uleåborg. Cons. prot. den 2 juni 1830, § 28. Ver. B., s. l. Färings kat., n. 3. Om båge och bågskjutning jmf. Åbo Tidn. 1803, n. 72, år 1777, s. 133; Mehiläinen 1840 : 50 - 2.

Muhos

41 Värja med parersköld och contre - gardes. Greppet har en trähylsa, som varit omvecklad med snodd af messingstråd. Vid roten af klingan ses på hvardera sidan tre monogrammer af denna form. Värjan, som förvarats i Särkijärvi by af Muhos socken hos en bonde, hvars farfar skall funnit den derstädes, förärades af landshöfding Stiernschantz i Uleåborg. Cons. prot. den 2 juni 1830, § 28. Ver. B., s. l. Färings kat. n. 4.